

Адрес за кореспонденция:**Янко Янков**

ж. к. “Дианабад”,

Блок 4, етаж 6, ап. 38,

1172 София

01 август 2006 г.**Към:**

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
 LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
 LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
 LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
 LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
 LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
 LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
 LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
 LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
 LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
 LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
 LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
 LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.
 LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.

LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.
 LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.
 LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.
 LPC-Embassy-021/ 12 май 2006 г.
 LPC-Embassy-022/ 27 май 2006 г.
 LPC-Embassy-023/ 28 май 2006 г.
 LPC-Embassy-024/ 31 май 2006 г.
 LPC-Embassy-025/ 05 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-026/ 12 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-027/ 15 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-028/ 28 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-029/ 29 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-030/ 30 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-031/ 24 юли 2006 г.
 LPC-Embassy-032/ 31 юли 2006 г.
 LPC-Embassy-033/ 01 август 2006 г.

**До техни Превъзходителства Посланиците,
 акредитирани в България от държавите-членове
 на Европейския съюз,
 Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президента

бул. “Княз Дондуков” № 2

1000 София

До Главния прокурор

бул. “Витоша” № 2

1000 София

към рег. № 3051/31.05.2004 г.Информационно копие:

До Генералния директор

и Специалния справочен отдел и архив

на Българската телеграфна агенция (БТА)

бул. “Цариградско шосе” № 49

1124 София

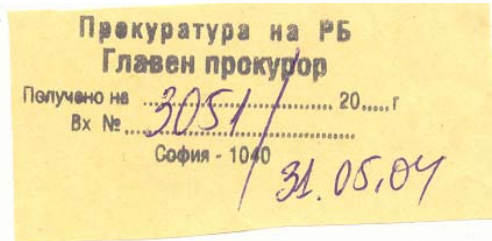
Ваши Превъзходителства,

ваши престъпни нискоерерхични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Както виждате, настоящето ми кратко изложение започва с прилагане (вграждане) на фрагмент от текста на писмото ми до **Главния прокурор от 31 май 2004 г.**, във връзка с което досега не съм получил никакъв отговор.

* * *

До г-н **Никола Филчев**
 Главен прокурор на България
 бул. "Витоша" № 2
 София – 1000

Информационно копие:

До техни Превъзходительства Посланиците,
 акредитирани в България от държавите,
 членове на Съвета на Европа и САЩ

Господин Главен Прокурор,

От времето на Великото Народно събрание до днес са приети поне няколко задължителни за Прокуратурата нормативни актове, съгласно съдържанието на които съществувалият от 9 септември 1944 г. до 10 ноември 1989 г. *режим на управление на българската държава е престъпен*, при което, разбира се, е прието, че *е престъпна и дейността на т. нар. "ударен юмрук" на този режим – Държавна сигурност*. При това, благоволете да отбележите, че става въпрос за *цялата система на Държавна сигурност*, и че и дума не може да става за някакво оневинително разграничение на вътрешни и външни служби на ДС, още повече, че т. нар. *външни служби са работели против НАТО, Европейския съюз и демокрацията в целия свят*.

Въпреки това, обаче, след настъпилите след 10 ноември 1989 г. политически промени **целия апарат на Държавна сигурност** (от българските и чуждестранните т. нар. доброволни заявители, доносници и доверени лица до генералите и министрите) **по един или друг начин продължава да работи както в страната, така и в чужбина, а една немалка част от този апарат е привлечена на агентурно и друго ниво в структурите на Президентството и Министерския съвет (преди всичко в Министерството на вътрешните работи и Министерството на отбраната, а също така и в други структури на Правителството).**

Като лично отговорни за това състояние на нещата, естествено, са преди всичко лицата, заемали и заемащи длъжностна **Президент, Министър-председател, Министър на вътрешните работи и Министър на отбраната**, както и *съответните отговорни лица от съответната структура, имащи отношение към агентурната дейност и кадровото обезпечаване.*

* * *

Намирам за необходимо изрично и ясно да подчертая, че въпросното мое изложение завършва с думите: „Във връзка с това предявявам искането **да бъде образувана процедура за наказателно преследване на всички Президенти, Министър-Председатели, Министри на вътрешните работи, Министри на отбраната и подчинените на тях отговорни лица, имащи отношение към агентурната дейност и кадровото обезпечаване, за това че след 10**

ноември 1989 г. са активирали (превербували) и са включили в така посочените системи лица, които преди това са били ангажирани с престъпната дейност на Държавна сигурност”.

Погледнато от позицията на днешния ден¹ към въпросното изложение и искане мога да добавя следното: ►през изтеклите години стана ясно, че както сегашният (Георги Първанов), така и предишният (Петър Стоянов) Държавен глава са били агенти на Държавна сигурност; ►че предишният (Никола Филчев) Главен прокурор, към когото именно е било адресирано и въпросното ми изложение, също така е бил агент на Държавна сигурност, при това някои от неговите агентурни донесения се отнасят именно за мен и са били дадени във връзка и по повод строго секретните разработки и оперативни мероприятия, върху основата на които бях противозаконно осъден и престоях в затвора шест години; ►че сегашният (Борис Велчев) Главен прокурор, към когото днес, с настоящето изложение, се обръщам с искане за правосъдие, е син и внук на престъпници, които са стояли изключително високо в държавно-властническата йерархия на комунистическата власт; ►че като агент на Държавна сигурност е дал своите заслуги за моето притовозаконно осъждане и престояване в затвора и Георги Петканов - бивш Министър на вътрешните работи и сегашен Министър на правосъдието; ►че поне за мен е напълно очевидно, че както порано, така и днес *целият държавен апарат, включително, разбира се, и апаратът на правосъдието, е изграден и функционира единствено върху основата на дейността на хора, които в миналото са били агенти и офицери от Държавна сигурност*, при което този държавен апарат днес функционира и като най-ниско йерархично звено от структурата на Червената мафия, представляваща трансмутационно продължение именно на Държавна сигурност.

От което, разбира се, автоматично следва изводът, че би било наивно и глупаво да очаквам правосъдие от тези престъпници; но от което съвсем не следва изводът, че трябва да мълча.

Ваши Превъзходителства,

ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

Настоявам за вашата ангажираност относно това *да бъде образувана процедура за наказателно преследване на всички Президенти, Министър-Председатели, Министри на вътрешните работи, Министри на отбраната и подчинените на тях отговорни лица, имащи отношение към агентурната дейност и кадровото обезпечаване, за това, че след 10 ноември 1989 г. са активирали (превербували) и са включили в така посочените системи лица, които преди това са били ангажирани с престъпната дейност на Държавна сигурност”.*

01 август 2006 г.

Янко Н. Янков